

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. aastakäik

18. september 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 309/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 309/02	Kohtuasi C-599/14 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Euroopa Liidu Nõukogu versus Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Madalmaade Kuningriik, Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Terrorismivastane võitlus — Teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Ühine seisukoht 2001/931/ÜVJP — Artikli 1 lõiked 4 ja 6 — Määrus (EÜ) nr 2580/2001 — Artikli 2 lõige 3 — Organisatsiooni jätmise terroriaktides osalevate isikute, rühmituste ja üksuste loetellu — Tingimused — Rahaliste vahendite külmutamise otsuste faktiline alus — Pädeva asutuse otsus — Põhjendamiskohustus)	2
2017/C 309/03	Arvamus 1/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta arvamus – Euroopa Parlament (ELTL artikli 218 lõike 11 alusel antud arvamus — Kanada ja Euroopa Liidu vahelise lepingu projekt — Lennureisijate broneeringuinfo edastamine liidust Kanadasse — Sobivad õiguslikud alused — ELTL artikli 16 lõige 2, artikli 82 lõike 1 teise lõigu punkt d ja artikli 87 lõike 2 punkt a — Kooskõla Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8 ning artikli 52 lõikega 1)	3

2017/C 309/04	Kohtuasi C-79/15 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Euroopa Liidu Nõukogu versus Hamas, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Terrorismivastane võitlus — Teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Ühine seisukoht 2001/931/ÜVJP — Artikli 1 lõiked 4 ja 6 — Määrus (EÜ) nr 2580/2001 — Artikli 2 lõige 3 — Organisatsiooni jätmise terroriaktides osalevate isikute, rühmituste ja üksuste loetellu — Tingimused — Rahaliste vahendite külmutamise otsuste faktiline alus — Pädeva asutuse otsus — Põhjendamiskohustus)	4
2017/C 309/05	Kohtuasi C-517/15: Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. juuli 2017. aasta otsus – AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Konkurents — ETL artiklid 101 ja 102 — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikkel 30 — Euroopa Komisjoni otsus, milles tuvastatakse keelatud kokkulepe Euroopa autoklaasi turul — Selle otsuse mittekonfidentsiaalse versiooni avaldamine — Teatava teabe konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse rahuldamata jätmine — Ärakuulamise eest vastutava ametniku pädevus — Otsus 2011/695/EÜ — Artikkel 8 — Konfidentsiaalsus — Leebema kohtlemise taotlusest pärinev teave — Konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse osaline rahuldamata jätmine — Õiguspärane ootus — Võrdne kohtlemine)	5
2017/C 309/06	Kohtuasi C-560/15: Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Europa Way Srl, Persidera SpA versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Economia e delle Finanze (Eelotsusetaotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Telekommunikatsiooniteenused — Direktiivid 2002/20/EÜ, 2002/21/EÜ ja 2002/77/EÜ — Maapealse levivõrgu kaudu digitaalsete raadio ja televisiooniülekannete edastamiseks mõeldud raadiosageduste kasutamise õiguste andmine — Raadiosageduste tasuta eraldamise poolelioleva valikumenetluse (beauty contest) tühistamine ja selle asendamine enampakkumismenetlusega — Riigi seadusandja sekkumine — Riigi reguleerivate asutuste sõltumatus — Eelnev konsulteerimine — Eraldamiskriteeriumid — Õiguspärane ootus)	5
2017/C 309/07	Kohtuasi C-670/15: Euroopa Kohtu (viies koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Bundesarbeitsgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – menetlus, mille algatas Jan Šalplachta (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Õiguskaitse kättesaadavus piiriüleste vaidluste korral — Direktiiv 2003/8/EÜ — Sellistes vaidlustes antava tasuta õigusabi ühised miinimumeeskirjad — Kohaldamisala — Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt tasuta õigusabi taotluse menetlemiseks vajalike tõendavate dokumentide tõlkimiskulud ei ole hüvitatavad)	6
2017/C 309/08	Kohtuasi C-696/15 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Tšehhi Vabariik versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Transport — Direktiiv 2010/40/EL — Intelligentsete transpordisüsteemide kasutuselevõtmine maanteetranspordis — Artikkel 7 — Volituste delegeerimine Euroopa Komisjonile — Piirid — Delegeeritud määrus (EL) nr 885/2013 — Veoautodele ja tarbesõidukitele ettenähtud turvalisi parkimiskohti käsitleva teabeteenuse osutamine — Delegeeritud määrus (EL) nr 886/2013 — Kasutajatele liiklusohutusega seotud minimaalse üldise liiklusteabe tasuta edastamisega seotud andmed ja kord — ETL artikkel 290 — Volituste delegeerimise eesmärkide, sisu, ulatuse ja kestuse sõnaselge piiritlemine — Asjaomase valdkonna olemuslik aspekt — Kontrolliasutuse loomine)	7
2017/C 309/09	Kohtuasi C-80/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Tribunal administratif de Montreuil’ eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine versus Ministre de l’Écologie, du Développement durable et de l’Énergie (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Artikli 10a lõige 1 — Euroopa Liidu kasvuhõonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Saastekvootide tasuta eraldamine — Otsus 2011/278/EL — Kehtivus — Hea halduse põhimõte — Kuummetalli tootepõhise võrdlusaluse kindlaksmääramine — Raua ja terase BREF-dokumendi ja suuniste andmete arvesse võtmine kuummetalli võrdlusaluse kindlaksmääramisel — Mõiste „sarnased tooted“ — Võrreldavad käitised — Põhjendamiskohustus)	7

2017/C 309/10	Kohtuasi C-84/16: Euroopa Kohtu (viies koda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Continental Reifen Deutschland GmbH versus Compagnie générale des établissements Michelin, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Sõnalist osa „XKING“ sisaldav kujutismärk — Sõnalist osa „X“ sisaldavate siseriiklike kaubamärkide ja rahvusvahelise registreeringu omaniku vastulause — Vastulause tagasilükkamine apellatsioonikoja poolt — Segiajamise tõenäosus — Tõendite moonutamine)	8
2017/C 309/11	Kohtuasi C-112/16: Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Persidera SpA versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti (Eelotsusetaotlus — Elektrooniline side — Telekommunikatsiooniteenused — Direktiivid 2002/20/EÜ, 2002/21/EÜ ja 2002/77/EÜ — Võrdne kohtlemine — Igale analoogsageduste operaatorile eraldatavate digitaalsageduste arvu kindlakstegemine — Siiani ebaseaduslikult kasutatud analoogsageduste arvessevõtmine — Valduses olevate analoogsageduste arvu ja eraldatud digitaalsageduste vastavus)	9
2017/C 309/12	Kohtuasi C-175/16: Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Korkein oikeus eelotsusetaotlus – Soome) – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik versus SOS-Lapsikylä ry (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2003/88/EÜ — Artikkel 17 — Töötajate ohutuse ja tervise kaitse — Tööaja korraldus — Lisatasud — Lastekaitsehüing — Lastekiila perevanemad — Perevanemate ajutine eemalviibimine — Töötajad, kes on tööle võetud perevanema asendajana — Mõiste)	10
2017/C 309/13	Kohtuasi C-182/16: Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG versus EUIPO, Salumificio Fratelli Beretta SpA (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Sõnalist osa „STICK MiniMINI Beretta“ sisaldav kujutismärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Mini Wini omaniku vastulause — Vastulause tagasilükkamine Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) poolt — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Segiajamise tõenäosus — Asjaomase avalikkuse tähelepanelikkuse aste — Iseseisev eristav tähtsus — Domineeriv olemus — Visuaalse sarnasuse hindamise kriteeriumid — Põhjendamiskohustus)	10
2017/C 309/14	Liidetud kohtuasjad C-196/16 ja C-197/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche eelotsusetaotlused – Itaalia) – Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) jt versus Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 85/337/EMÜ — Direktiiv 2011/92/EL — Uue loa saamiseks olemasoleva biogaasielektrejaama keskkonnamõju tagantjärele hindamise võimalus)	11
2017/C 309/15	Kohtuasi C-225/16: Euroopa Kohtu (teine koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden'i eelotsusetaotlus – Madalmaad) – kriminaalasi Mossa Ouhrami süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Riigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmine — Direktiiv 2008/115/EÜ — Artikli 11 lõige 2 — Sisenemiskeeld, mis on otsustatud enne selle direktiivi jõustumist ja mille kestus on pikem kui direktiivis ette nähtud — Sisenemiskeelu kehtima hakkamise algus)	12
2017/C 309/16	Kohtuasi C-348/16: Euroopa Kohtu (teine koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Tribunale di Milano eelotsusetaotlus – Itaalia) – Moussa Sacko versus Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano (Eelotsusetaotlus — Varjupaigapoliitika — Direktiiv 2013/32/EL — Artiklid 12, 14, 31 ja 46 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Rahvusvahelise kaitse taotluse rahuldamata jätmise peale esitatud kaebus — Kohtu võimalus teha otsus ilma taotlejat ära kuulamata)	12

2017/C 309/17	Kohtuasi C-386/16: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas'e eelotsusetaotlus – Leedu) – „Toridas“ UAB versus Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 138 lõige 1 — Tehingu kvalifitseerimine ühendusesiseseks tarneks — Kauba ühendusesise tarne maksust vabastamine — Soetaja kavatsus müüa ostenud kaup edasi teises liikmesriigis asuvale maksukohustuslasele enne kauba väljaviimist esimese liikmesriigi territooriumilt — Kaubast ühe osa töötlemise võimalik mõju enne kauba lähetamist)	13
2017/C 309/18	Kohtuasi C-471/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Meissen Keramik GmbH (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Sõnalist osa „meissen“ sisaldava kujutismärgi registreerimistaotlus — Vastulause tagasilükkamine — Esimest korda esitatud tõendite vastuvõetavus — Denatureerimine — Varasemate kaubamärkide tegelik kasutamine — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 7 lõige 3 — Artikli 8 lõige 5 — Võrreldavate kaubamärkide seos)	14
2017/C 309/19	Kohtuasi C-490/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Vrhovno sodišče Republike Slovenije eelotsusetaotlus – Sloveenia) – A.S. versus Sloveenia Vabariik (Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Erakordselt suure arvu kolmandate riikide kodanike saabumine, kes soovivad saada rahvusvahelist kaitset — Piiriületuse korraldamine liikmesriigi ametiasutuste poolt läbisõiduks teise liikmesriiki — Humanitaarsetel kaalutlustel põhineva erandi alusel lubatav riiki sisenemine — Artikkel 13 — Välispiiri ebaseaduslik ületamine — 12-kuuline tähtaeg alates riigipiiri ületamisest — Artikkel 27 — Õiguskaitsevahendid — Kohtuliku kontrolli ulatus — Artikkel 29 — 6-kuuline tähtaeg üleandmiseks — Tähtaegade arvutamine — Kaebeõiguse teostamine — Peatav toime)	14
2017/C 309/20	Kohtuasi C-519/16: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra eelotsusetaotlus – Portugal) – Superfoz – Supermercados Lda versus Fazenda Pública (Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Määrus (EÜ) nr 882/2004 — Sööda- ja toidualane ametlik kontroll — Ametliku kontrolli rahastamine — Artiklid 26 ja 27 — Üldine maksustamine — Lõivud või tasud — Toidukäitlemisettevõtjatele kehtestatav lõiv)	15
2017/C 309/21	Kohtuasi C-646/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – menetlus, mille algatamist taotlesid Khadija Jafari, Zainab Jafari (Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Erakordselt suure arvu kolmandate riikide kodanike saabumine, kes soovivad saada rahvusvahelist kaitset — Piiriületuse korraldamine liikmesriigi ametiasutuste poolt läbisõiduks teise liikmesriiki — Humanitaarsetel kaalutlustel põhineva erandi alusel lubatav riiki sisenemine — Artikli 2 punkt m — Mõiste „viisa“ — Artikkel 12 — Viisa väljaandmine — Artikkel 13 — Välispiiri ebaseaduslik ületamine)	16
2017/C 309/22	Kohtuasi C-670/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta otsus otsus (Verwaltungsgericht Minden'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Tsegezab Mengesteab versus Saksamaa Liitvabariik (Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Artikkel 20 — Määramise menetluse alustamine — Rahvusvahelise kaitse taotluse esitamine — Asutuste koostatud protokoll, mis on laekunud pädevatele asutustele — Artikli 21 lõige 1 — Vastuvõtmispalve esitamise tähtajad — Vastutuse üleminek teisele liikmesriigile — Artikkel 27 — Õiguskaitsevahendid — Kohtuliku kontrolli ulatus)	17
2017/C 309/23	Kohtuasi C-262/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia) 10. mail 2017 – Solvay Chimica Italia SpA jt versus Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	17

2017/C 309/24	Kohtuasi C-263/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia) 10. mail 2017 – Whirlpool Europe Srl jt versus Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	18
2017/C 309/25	Kohtuasi C-273/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia) 10. mail 2017 – Sol Gas Primari Srl versus Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	19
2017/C 309/26	Kohtuasi C-297/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 23. mail 2017 – Bashar Ibrahim versus Saksamaa Liitvabariik	20
2017/C 309/27	Kohtuasi C-299/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 23. mail 2017 – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH versus Google Inc.	21
2017/C 309/28	Kohtuasi C-312/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesarbeitsgericht Hamm (Saksamaa) 29. mail 2017 – Surjit Singh Bedi versus Saksamaa Liitvabariik, Saksamaa Liitvabariik, kes tegutseb Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi esindajana	22
2017/C 309/29	Kohtuasi C-318/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 30. mail 2017 – Mahmud Ibrahim jt versus Saksamaa Liitvabariik	23
2017/C 309/30	Kohtuasi C-319/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 30. mail 2017 – Nisreen Sharqawi jt versus Saksamaa Liitvabariik	24
2017/C 309/31	Kohtuasi C-328/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Itaalia) 31. mail 2017 – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA jt versus Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria	25
2017/C 309/32	Kohtuasi C-331/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte d'appello di Roma (Itaalia) 1. juunil 2017 – Martina Sciotto versus Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	26
2017/C 309/33	Kohtuasi C-342/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Itaalia) 8. juunil 2017 – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia versus Comune di Padova	26
2017/C 309/34	Kohtuasi C-368/17: Eelotsusetaotlus, mille on 16. juunil esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) – Hüskens jt versus Lufthansa CityLine GmbH	27
2017/C 309/35	Kohtuasi C-374/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. juunil 2017 – Finanzamt B versus A-Brauerei	27
2017/C 309/36	Kohtuasi C-389/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 29. juunil 2017 – UAB „EVP International“ versus Lietuvos bankas	28
2017/C 309/37	Kohtuasi C-400/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Dolj (Rumeenia) 30. juunil 2017 – Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghiiță, Vasilica Gheorghiiță versus SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj	28
2017/C 309/38	Kohtuasi C-402/17 P: JYSK sp. z o.o. 4. juulil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 4. mai 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-403/15: JYSK sp. z o.o. versus Euroopa Komisjon	29

2017/C 309/39	Kohtuasi C-413/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 10. juulil 2017 – UAB „Roche Lietuva“ versus VšĮ Kauno Dainavos poliklinika	29
2017/C 309/40	Kohtuasi C-431/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Simvulio tis Epikrateias (Kreeka) 17. juulil 2017 – Monachos Eirinaios (vend Ireneus), kodanikunimega Antonios Iakumakis versus Ateena advokatuur	30
2017/C 309/41	Kohtuasi C-443/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice (Chancery Division) (Ühendkuningriik) 24. juulil 2017 – Abraxis Bioscience LLC versus Comptroller General of Patents	30
2017/C 309/42	Kohtuasi C-458/17 P: Rami Makhloufi 31. juulil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 18. mai 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-410/16: Rami Makhlouf versus Euroopa Liidu Nõukogu	31

Üldkohus

2017/C 309/43	Kohtuasi T-371/17 R: Üldkohtu presidendi 12. juuli 2017. aasta määrus – Qualcomm ja Qualcomm Europe versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Konkurents — Kartellivastatus — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikli 18 lõige 3 — Teabe nõudmise otsus — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)	33
2017/C 309/44	Kohtuasi T-429/17: 11. juulil 2017 esitatud hagi – Laboratoires Majorelle versus EUIPO – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)	33
2017/C 309/45	Kohtuasi T-438/17: 17. juulil 2017 esitatud hagi – The Scotch Whisky Association versus EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	34
2017/C 309/46	Kohtuasi T-456/17: 21. juulil 2017 esitatud hagi – Lupu versus EUIPO – Dzhihangir (Djili soy original DS)	35
2017/C 309/47	Kohtuasi T-459/17: 21. juulil 2017 esitatud hagi – Fifth Avenue Entertainment versus EUIPO – Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)	36
2017/C 309/48	Kohtuasi T-464/17: 26. juulil 2017 esitatud hagi – TP versus komisjon	36
2017/C 309/49	Kohtuasi T-465/17: 26. juulil 2017 esitatud hagi – VKR Holding versus EUIPO (VELUX)	37
2017/C 309/50	Kohtuasi T-469/17: 28. juulil 2017 esitatud hagi – The Scotch Whisky Association versus EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	38
2017/C 309/51	Kohtuasi T-470/17: 26. juulil 2017 esitatud hagi – Sensotek versus EUIPO – Senso Technologie (sensotek)	38
2017/C 309/52	Kohtuasi T-471/17: 28. juulil 2017 esitatud hagi – Edison versus EUIPO (EDISON)	39
2017/C 309/53	Kohtuasi T-488/17: 3. augustil 2017 esitatud hagi – Ghost – Corporate Management versus EUIPO (Dry Zone)	40
2017/C 309/54	Kohtuasi T-489/17: 2. augustil 2017 esitatud hagi – Windspiel Manufaktur versus EUIPO (Pudeli sulguri kujutis)	40
2017/C 309/55	Kohtuasi T-13/16: Üldkohtu 18. juuli 2017. aasta määrus – Gauff versus EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)	41
2017/C 309/56	Kohtuasi T-260/17: Üldkohtu 7. juuli 2017. aasta määrus – Bank of New York Mellon versus EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)	41

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2017/C 309/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 300, 11.9.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 293, 4.9.2017

ELT C 283, 28.8.2017

ELT C 277, 21.8.2017

ELT C 269, 14.8.2017

ELT C 256, 7.8.2017

ETL C 249, 31.7.2017

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Euroopa Liidu Nõukogu versus Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Madalmaade Kuningriik, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-599/14 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Terrorismivastane võitlus — Teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Ühine seisukoht 2001/931/ÜVJP — Artikli 1 lõiked 4 ja 6 — Määrus (EÜ) nr 2580/2001 — Artikli 2 lõige 3 — Organisatsiooni jätmise terroriaktides osalevate isikute, rühmituste ja üksuste loetellu — Tingimused — Rahaliste vahendite külmutamise otsuste faktiline alus — Pädeva asutuse otsus — Põhjendamiskohustus)

(2017/C 309/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: E. Finnegan, B. Driessen ja G. Étienne)

Teised menetlusosalised: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (esindajad: T. Buruma ja A. M. van Eik, *advocaten*), Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. K. Bulterman ja J. Langer), Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling ja V. Kaye, keda abistas *barrister* M. Gray), Euroopa Komisjon (esindajad: D. Gauci ja M. F. Castillo de la Torre)

Apellandi toetuseks menetlusse astuja: Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas ja B. Fodda)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Liberation Tigers of Tamil Eelami (LTTE) kohtukulud.
3. Jätta Prantsuse Vabariigi, Madalmaade Kuningriigi, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ning Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 89, 16.3.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta arvamus – Euroopa Parlament(Arvamus 1/15) ⁽¹⁾

(ELTL artikli 218 lõike 11 alusel antud arvamus — Kanada ja Euroopa Liidu vahelise lepingu projekt — Lennureisijate broneeringuinfo edastamine liidust Kanadasse — Sobivad õiguslikud alused — ETL artikli 16 lõige 2, artikli 82 lõike 1 teise lõigu punkt d ja artikli 87 lõike 2 punkt a — Kooskõla Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8 ning artikli 52 lõikega 1)

(2017/C 309/03)

Kohtumenetluse keel: kõik ametlikud keeled

Taotluse esitaja

Euroopa Parlament (esindajad: F. Drexler, A. Caiola ja D. Moore)

Resolutsioon

1. Nõukogu otsus broneeringuinfo edastamist ja töötlemist käsitleva Kanada ja Euroopa Liidu vahelise lepingu liidu nimel sõlmimise kohta peab põhinema nii ELTL artikli 16 lõikel 2 kui ka ELTL artikli 87 lõike 2 punktil a.
2. Broneeringuinfo edastamist ja töötlemist käsitlev Kanada ja Euroopa Liidu vaheline leping on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7, 8 ja 21 ning artikli 52 lõikega 1, kuna leping ei välista delikaatsete andmete edastamist Euroopa Liidust Kanadasse ega nende andmete kasutamist ja säilitamist.
3. Selleks et broneeringuinfo edastamist ja töötlemist käsitlev Kanada ja Euroopa Liidu vaheline leping oleks harta artiklitega 7 ja 8 ning artikli 52 lõikega 1 kooskõlas, tuleb lepingus:
 - a) määrata selgelt ja täpselt kindlaks Euroopa Liidust Kanadasse edastatav broneeringuinfo;
 - b) näha ette, et broneeringuinfo automaatsel töötlemisel kasutatavad mudelid ja kriteeriumid peavad olema konkreetset ja usaldusväärset ning mittediskrimineerivad; näha ette, et kasutatavad andmebaasid peavad piirduma nendega, mida Kanada peab seoses terrorismi ja raskete rahvusvaheliste kuritegude vastu võitlemisega;
 - c) kehtestada broneeringuinfo kasutamiseks Kanada pädeva asutuse poolt lennureisijate Kanadas viibimise ajal ja pärast nende kõnealusest riigist lahkumist ning selle info teistele asutustele mis tahes edastamisele – välja arvatud selliste ette kindlaks määratud mudelite ja kriteeriumide kontrollimisele, millel põhineb broneeringuinfo automaatne töötlemine – materiaali- ja menetlusõiguslikud tingimused, mis põhinevad objektiivsetel kriteeriumidel; seada andmete kasutamise ja edastamise tingimuseks – välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud kiireloomulistel juhtudel – eelnev kontroll, mida teostab kohus või sõltumatu haldusasutus, kes teeb kasutamist lubava otsuse nende asutuste põhjendatud taotluse alusel, mis on esitatud eelkõige kuriteo ärahoidmise, avastamise või kriminaalvastutusele võtmise menetluses;
 - d) piirata broneeringuinfo säilitamine pärast lennureisijate lahkumist ainult nende reisijate andmetega, kelle puhul esinevad objektiivsed asjaolud, mis võimaldavad asuda seisukohale, et nad võivad kujutada endast ohtu seoses terrorismi ja raskete rahvusvaheliste kuritegude vastu võitlemisega;

- e) seada broneeringuinfo Kanada pädeva asutuse poolt kolmanda riigi ametiasutustele edastamise tingimuseks, et on olemas kas Euroopa Liidu ja asjaomase kolmanda riigi vaheline leping, mis on broneeringuinfo edastamist ja töötlemist käsitleva Kanada ja Euroopa Liidu vahelise lepinguga samaväärne, või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 25 lõike 6 alusel Euroopa Komisjoni tehtud otsus, mis hõlmab asutusi, kellele broneeringuinfo edastada kavatakse;
- f) näha ette lennureisijate õigus isiklikule teavitamisele neid käsitleva broneeringuinfo kasutamise korral Kanadas viibimise ajal ja pärast nende kõnealusest riigist lahkumist ning Kanada pädeva asutuse poolt selle info teistele asutustele või eraõiguslikele isikutele edastamise korral;
- g) tagada, et järelevalvet broneeringuinfo edastamist ja töötlemist käsitlevas Kanada ja Euroopa Liidu vahelises lepingus ette nähtud eeskirjade üle, mis käsitlevad lennureisijate kaitset neid käsitleva broneeringuinfo töötlemisel, teostab sõltumatu järelevalveasutus.

⁽¹⁾ ELT C 138, 27.4.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Euroopa Liidu Nõukogu versus Hamas, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-79/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Terrorismivastane võitlus — Teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Ühine seisukoht 2001/931/ÜVJP — Artikli 1 lõiked 4 ja 6 — Määrus (EÜ) nr 2580/2001 — Artikli 2 lõige 3 — Organisatsiooni jätmine terroriaktides osalevate isikute, rühmituste ja üksuste loetellu — Tingimused — Rahaliste vahendite külmutamise otsuste faktiline alus — Pädeva asutuse otsus — Põhjendamiskohustus)

(2017/C 309/04)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: B. Driessen, G. Étienne ja M. Bishop)

Teised menetlusosalised: Hamas (esindaja: advokaat L. Glock), Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis ja R. Tricot)

Apellandi toetuseks menetlusse astuja: Prantsuse Vabariik (esindajad: D. Colas, F. Fize ja G. de Bergues)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 17. detsembri 2014. aasta otsus *Hamas vs. nõukogu* (T-400/10, EU:T:2014:1095).
2. Suunata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 146, 4.5.2015.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. juuli 2017. aasta otsus – AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-517/15) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Konkurents — ELTL artiklid 101 ja 102 — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikkel 30 — Euroopa Komisjoni otsus, milles tuvastatakse keelatud kokkulepe Euroopa autoklaasi turul — Selle otsuse mittekonfidentsiaalse versiooni avaldamine — Teatava teabe konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse rahuldamata jätmine — Ärakuulamise eest vastutava ametniku pädevus — Otsus 2011/695/EÜ — Artikkel 8 — Konfidentsiaalsus — Leebema kohtlemise taotlusest pärinev teave — Konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse osaline rahuldamata jätmine — Õiguspärane ootus — Võrdne kohtlemine)

(2017/C 309/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH (esindajad: advokaadid L. Garzaniti, F. Hoseinian ja A. Burckett St Laurent)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Meessen, P. J. O. Van Nuffel ja F. van Schaik)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja AGC Glass Europe SA-lt, AGC Automotive Europe SA-lt, AGC France SAS-ilt, AGC Flat Glass Italia Srl-ilt, AGC Glass UK Ltd-lt ja AGC Glass Germany GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 398, 30.11.2015.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Europa Way Srl, Persidera SpA versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Kohtuasi C-560/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Telekommunikatsiooniteenused — Direktiivid 2002/20/EÜ, 2002/21/EÜ ja 2002/77/EÜ — Maapealse levivõrgu kaudu digitaalsete raadio ja televisiooniülekannete edastamiseks mõeldud raadiosageduste kasutamise õiguste andmine — Raadiosageduste tasuta eraldamise poolelioleva valikumenetluse (beauty contest) tühistamine ja selle asendamine enampakkumismenetlusega — Riigi seadusandja sekkumine — Riigi reguleerivate asutuste sõltumatus — Eelnev konsulteerimine — Eraldamiskriteeriumid — Õiguspärane ootus)

(2017/C 309/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Europa Way Srl, Persidera SpA

Kostjad: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Economia e delle Finanze

menetluses osalesid: Elettronica Industriale SpA, Cairo Network Srl, Tivuitalia SpA, Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Sky Italia Srl

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/140/EÜ) artikli 3 lõiget 3a tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, kui riigi seadusandja tühistab poolelioleva raadiosageduste eraldamise valikumenetluse, mille põhikohtuasja asjaoludel korraldas pädev riigi reguleeriv asutus ja mis peatati ministri otsusega.
2. Direktiivi 2002/21 (muudetud direktiiviga 2009/140) artiklit 9, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv) (muudetud direktiiviga 2009/140) artikleid 3, 5 ja 7 ning komisjoni 16. septembri 2002. aasta direktiivi 2002/77/EÜ konkurentsi kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgu del artikleid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui raadiosageduste tasuta eraldamise valikumenetlus, mis oli algatatud selleks, et heastada teatud ettevõtjate õigusvastane kõrvaldamine turult, asendatakse raadiosageduste tasu eest eraldamise valikumenetlusega, mis põhineb pärast raadiosageduste arvu piiramist nende sageduste eraldamise ümberkujundatud plaanil, tingimusel et uus valikumenetlus põhineb objektiivsetel, läbipaistvatel, mittediskrimineerivatel ja proportsionaalsetel kriteeriumidel ning vastab direktiivi 2002/21 (muudetud) artikli 8 lõigetes 2–4 määratletud eesmärkidele. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kõiki asjassepuutuvaid asjaolusid hinnates kontrollida, kas raadiosageduste tasu eest eraldamise valikumenetlusega kindlaks määratud tingimused võimaldavad uutel ettevõtjatel digiteleviiooniturule tegelikult siseneda, ilma et analoog- või digiteleviiooniturul juba tegutsevad operaatoreid alusetult eelistataks.
3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus raadiosageduste eraldamise valikumenetluse tühistamine ainuüksi seetõttu, et sellistel operaatoritel nagu hagejad põhikohtuasjas lubati osaleda selles menetluses ja neile oleks ainsate taotlejatena antud õigused raadiosagedusi kasutada maapealse levivõrgu kaudu digitaalsete radio- ja televiiooniülekannete tegemiseks, kui kõnealust menetlust ei oleks tühistatud.

⁽¹⁾ ELT C 38, 1.2.2016.

Euroopa Kohtu (viies koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Bundesarbeitsgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – menetlus, mille algatas Jan Šalplachta

(Kohtuasi C-670/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Õiguskaitse kättesaadavus piiriüleste vaidluste korral — Direktiiv 2003/8/EÜ — Sellistes vaidlustes antava tasuta õigusabi ühised miinimumeeskirjad — Kohaldamisala — Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt tasuta õigusabi taotluse menetlemiseks vajalike tõendavate dokumentide tõlkimiskulud ei ole hüvitatavad)

(2017/C 309/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesarbeitsgericht

Põhikohtuasja pool

Jan Šalplachta

Resolutsioon

Nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/8/EÜ, millega parandatakse õiguskaitsse kättesaadavust piiriüleste vaidluste korral, kehtestades sellistes vaidlustes antava tasuta õigusabi kohta ühised miinimumeeskirjad, artikleid 3, 8 ja 12 koostoimes tuleb tõlgendada nii, et tasuta õigusabi, mida andis kohtu asukoha liikmesriik, kus füüsiline isik, kelle alaline elu- või asukoht on erinevas liikmesriigis, esitas tasuta õigusabi taotluse piiriülese kohtuvaidluse raames, hõlmab ka selle isiku poolt juba tasutud kulusid, et tõlkida viidatud õigusabitaotluse käsitlemiseks vajalikud tõendavad dokumendid.

⁽¹⁾ ELT C 90, 7.3.2016.

**Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Tšehhi Vabariik versus Euroopa Komisjon
(Kohtuasi C-696/15 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus — Transport — Direktiiv 2010/40/EL — Intelligentsete transpordisüsteemide kasutuselevõtmine maanteetranspordis — Artikkel 7 — Volituste delegeerimine Euroopa Komisjonile — Piirid — Delegeeritud määrus (EL) nr 885/2013 — Veoautodele ja tarbesõidukitele ettenähtud turvalisi parkimiskohti käsitleva teabeteenuse osutamine — Delegeeritud määrus (EL) nr 886/2013 — Kasutajatele liiklusohutusega seotud minimaalse üldise liiklusteabe tasuta edastamisega seotud andmed ja kord — ELTL artikkel 290 — Volituste delegeerimise eesmärkide, sisu, ulatuse ja kestuse sõnaselge piiritlemine — Asjaomase valdkonna olemuslik aspekt — Kontrolliasutuse loomine)

(2017/C 309/08)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Apellant: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller ja J. Pavliš)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Buchet, P. J. O. Van Nuffel, J. Hottiaux ja Z. Malůšková)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Tšehhi Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 78, 29.2.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Tribunal administratif de Montreuil' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine versus Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Kohtuasi C-80/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Artikli 10a lõige 1 — Euroopa Liidu kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Saastekvootide tasuta eraldamine — Otsus 2011/278/EL — Kehtivus — Hea halduse põhimõte — Kuummetalli tootepõhise võrdlusaluse kindlaksmääramine — Raua ja terase BREF-dokumendi ja suuniste andmete arvesse võtmine kuummetalli võrdlusaluse kindlaksmääramisel — Mõiste „sarnased tooted“ — Võrreldavad käitised — Põhjendamiskohustus)

(2017/C 309/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal administratif de Montreuil

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ArcelorMittal Atlantique et Lorraine

Kostja: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Resolutsioon

Esitatud küsimuste analüüsimisel ei ilmnud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsuse 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks, kehtivust.

⁽¹⁾ ELT C 136, 18.4.2016.

Euroopa Kohtu (viies koda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Continental Reifen Deutschland GmbH versus Compagnie générale des établissements Michelin, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-84/16) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Sõnalist osa „XKING“ sisaldav kujutismärk — Sõnalist osa „X“ sisaldavate siseriiklike kaubamärkide ja rahvusvahelise registreeringu omaniku vastulause — Vastulause tagasilükkamine apellatsioonikoja poolt — Segiajamise tõenäosus — Tõendite moonutamine)

(2017/C 309/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Continental Reifen Deutschland GmbH (esindajad: advokaadid S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, Köhn-Gerdes ja J. Schumacher)

Teised menetlusosalised: Compagnie générale des établissements Michelin (esindaja: abogada E. Carrillo), Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Fischer)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Continental Reifen Deutschland GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Compagnie générale des établissements Michelini kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 211, 13.6.2016.

**Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) –
Persidera SpA versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo
Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti**

(Kohtuasi C-112/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Elektrooniline side — Telekommunikatsiooniteenused — Direktiivid 2002/20/EÜ, 2002/21/EÜ ja 2002/77/EÜ — Võrdne kohtlemine — Igale analoogsageduste operaatorile eraldatavate digitaalsageduste arvu kindlakstegemine — Siiani ebaseaduslikult kasutatud analoogsageduste arvessevõtmine — Valduses olevate analoogsageduste arvu ja eraldatud digitaalsageduste vastavus)

(2017/C 309/11)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Persidera SpA

Kostjad: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

Menetluses osalesid: Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Reti Televisive Italiane SpA (RTI), Elettronica Industriale SpA, Television Broadcasting System Spa, Premiata Ditta Borghini e Stocchetti di Torino Srl, Rete A SpA, Centro Europa 7 Srl, Prima TV SpA, Sky Italia Srl, Elemedia SpA

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/140/EÜ) artiklit 9, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv) (muudetud direktiiviga 2009/140) artikleid 3, 5 ja 7 ning komisjoni 16. septembri 2002. aasta direktiivi 2002/77/EÜ konkurentsi kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgudel artikleid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis olemasolevatelt analoogvõrkudelt digivõrkudele ülemineku puhul võtab arvesse ebaseaduslikult käitatud analoogkanaleid, kuna see toob kaasa põhjendamatu konkurentsielise jätkamise või tugevdamise.
2. Diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis sama üleminekukriteeriumi kohaldades toob käitatavate analoogkanalite arvuga võrreldes kaasa eraldatavate digikanalite arvu proportsionaalselt suurema vähenemise ühe operaatori puhul, võrreldes tema konkurentidega, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud ja proportsionaalne selle eesmärgiga. Televisiooniteenuse pakkumise järjepidevus on õiguspärane eesmärk, mis võib õigustada sellist erinevat kohtlemist. Siiski läheks aga õigusnorm, mis toob kaasa turul juba tegutsevatele operaatoritele suurema hulga digisageduste eraldamise, kui on piisav nende televisiooniteenuse pakkumise järjepidevuse tagamiseks, kaugemale sellest, mis on vajalik kõnealuse eesmärgi saavutamiseks, ja oleks seega ebaproportsionaalne.

⁽¹⁾ ELT C 175, 17.5.2016.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Korkein oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik versus SOS-Lapsikylä ry

(Kohtuasi C-175/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2003/88/EÜ — Artikkel 17 — Töötajate ohutuse ja tervise kaitse — Töötaja korraldus — Lisatasud — Lastekaitseühing — Lasteküla perevanemad — Perevanemate ajutine eemalviibimine — Töötajad, kes on tööle võetud perevanema asendajana — Mõiste)

(2017/C 309/12)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik

Vastustaja: SOS-Lapsikylä ry

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ töötaja korralduse teatavate aspektide kohta artikli 17 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav sellisele tööle, nagu on arutusel põhikohtuasjas ja mis seisneb laste eest hoolitsemises perekonnaelule sarnastel tingimustel, asendades põhilist seda ülesannet täitvat isikut, kui ei ole tuvastatud, et töötaja pikkust ei mõõdeta või ei määrata eelnevalt kindlaks või selle määrab töötaja ise, seda tuleb aga kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 191, 30.5.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG versus EUIPO, Salumificio Fratelli Beretta SpA

(Kohtuasi C-182/16) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Sõnalist osa „STICK MiniMINI Beretta“ sisaldav kujutismärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Mini Wini omaniku vastulause — Vastulause tagasilükkamine Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) poolt — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Segiajamise tõenäosus — Asjaomase avalikkuse tähelepanelikkuse aste — Iseseisev eristav tähtsus — Domineeriv olemus — Visuaalse sarnasuse hindamise kriteeriumid — Põhjendamiskohustus)

(2017/C 309/13)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (esindaja: Rechtsanwalt S. Labesius)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Rajh), Salumificio Fratelli Beretta SpA (esindajad: advokaadid G. Ghisletti, F. Braga ja P. Pozzi)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche eelotsusetaotlused – Itaalia) – Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) jt versus Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

(Liidetud kohtuasjad C-196/16 ja C-197/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Keskfond — Direktiiv 85/337/EMÜ — Direktiiv 2011/92/EL — Uue loa saamiseks olemasoleva biogaasielektrijaama keskkonnamõju tagantjärele hindamise võimalus)

(2017/C 309/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotlused esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16), Marcello Bartolini (C-197/16), Filippo Bruè (C-197/16), Sergio Forti (C-197/16), Stefano Piatti (C-197/16), Gaetano Silveti (C-197/16), Gianfranco Silveti (C-197/16), Rocco Tirabasso (C-197/16), Sante Vagni (C-197/16), Albergo Ristorante Le Grazie Sas di Forti Sergio & Co. (C-197/16), Suolificio Elefante Srl (C-197/16), Suolificio Roxy Srl (C-197/16), Aldo Alessandrini (C-197/16)

Vastustajad: Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

Menetluses osalesid: VBIO1 Società Agricola Srl (C-196/16), Regione Marche, Agenzia Regionale per la Protezione Ambientale delle Marche – (ARPAM) -Dipartimento Provinciale di Macerata, ARPAM, VBIO2 Società Agricola Srl (C-197/16), Azienda Sanitaria Unica Regionale – Marche (ASUR Marche) (C-197/16), ASUR Marche – Area Vasta 3 (C-197/16), Comune di Colmurano (C-197/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16)

Resolutsioon

Juhul kui on tegemata jäetud projekti keskkonnamõju hindamine, mis on nõutav tulenevalt nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivist 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiviga 2009/31/EÜ, siis liidu õigus ühelt poolt nõuab, et liikmesriigid kõrvaldaksid selle tegematajätmise õigusvastased tagajärjed, ja teiselt poolt ei takista keskkonnamõju hindamise läbiviimist olukorra seadustamiseks pärast asjaomase rajatise valmimist ja käikuandmist, tingimusel et:

- riigisiseste õigusnormidega, mis seadustamist lubavad, ei anta huvitatud isikutele võimalust liidu õigusnormide täitmisest kõrvale hiilida või olla nende täitmisest vabastatud ja
- olukorra seadustamiseks läbiviidav hindamine ei puuduta üksnes rajatise tulevast keskkonnamõju, vaid võtab arvesse ka pärast rajatise valmimist avaldunud keskkonnamõju.

⁽¹⁾ ELT C 251, 11.7.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden'i eelotsusetaotlus – Madalmaad) – kriminaalasi Mossa Ouhrami süüdistuses

(Kohtuasi C-225/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Riigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmine — Direktiiv 2008/115/EÜ — Artikli 11 lõige 2 — Sisenemiskeeld, mis on otsustatud enne selle direktiivi jõustumist ja mille kestus on pikem kui direktiivis ette nähtud — Sisenemiskeelu kehtima hakkamise algus)

(2017/C 309/15)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja menetluse pool

Mossa Ouhrami

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel artikli 11 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud sisenemiskeelu kestust, mis ei ületa põhimõtteliselt viit aastat, tuleb arutada alates kuupäevast, mil asjaomane isik on tegelikult lahkunud liikmesriikide territooriumilt.

⁽¹⁾ ELT C 232, 27.6.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Tribunale di Milano eelotsusetaotlus – Itaalia) – Moussa Sacko versus Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Kohtuasi C-348/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Varjupaigapoliitika — Direktiiv 2013/32/EL — Artiklid 12, 14, 31 ja 46 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Rahvusvahelise kaitse taotluse rahuldamata jätmise peale esitatud kaebus — Kohtu võimalus teha otsus ilma taotlejat ära kuulamata)

(2017/C 309/16)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Milano

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Moussa Sacko

Kostja: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta, eelkõige selle artikleid 12, 14, 31 ja 46, koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriigi kohus, kellele on esitatud kaebus sellise otsuse peale, millega lükati tagasi ilmselgelt põhjendamata rahvusvahelise kaitse andmise taotlus, jätab nimetatud kaebuse rahuldamata, ilma et ta kuulaks taotleja ära, kui faktilised asjaolud ei jäta mingit kahtlust selles, et see rahuldamata jätmise otsus on põhjendatud, tingimustel et esiteks on sama direktiivi artikli 14 alusel antud taotlejale esimese astme menetluses võimalus tema rahvusvahelise kaitse taotlusega seonduvaks isiklikuks vestluseks ja et juhul, kui see vestlus toimus, siis on selle salvestis või üleskirjutus kantud toimikusse vastavalt nimetatud direktiivi artikli 17 lõikele 2, ning teiseks, et kohus, kellele kaebus on esitatud, võib määrata, et selline ärakuulamine tuleb korraldada, kui ta peab seda vajalikuks nii faktide kui ka õiguslike küsimuste täieliku ja ex nunc hindamise läbiviimiseks, mis on ette nähtud sama direktiivi artikli 46 lõikes 3.

(¹) ELT C 343, 19.9.2016.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas'e eelotsusetaotlus – Leedu) – „Toridas“ UAB versus Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Kohtuasi C-386/16) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 138 lõige 1 — Tehingu kvalifitseerimine ühendusesiseseks tarneks — Kauba ühendusesisese tarne maksust vabastamine — Soetaja kavatsus müüa ostetud kaup edasi teises liikmesriigis asuvale maksukohustuslasele enne kauba väljaviimist esimese liikmesriigi territooriumilt — Kaubast ühe osa töötlemise võimalik mõju enne kauba lähetamist)

(2017/C 309/17)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „Toridas“ UAB

Kostja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

menetluses osales: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 138 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas ei ole esimeses liikmesriigis asuva maksukohustuslase tehtud kaubatarne nimetatud sätte alusel käibemaksust vabastatud, kui enne selle tarneteingu sõlmimist teavitab käibemaksukohustuslasena teises liikmesriigis registreeritud soetaja tarnijat, et kaup müüakse viivitamata edasi kolmandas liikmesriigis asuvale maksukohustuslasele, enne kui kaup esimesest liikmesriigist välja viiakse ja sellele kolmandale maksukohustuslasele veetakse, tingimusel et kõnealune teine tarne on tegelikult toimunud ning kaup on sejärel esimesest liikmesriigist veetud kolmanda maksukohustuslase liikmesriiki. Esimese soetaja registreerimine käibemaksukohustuslasena muus liikmesriigis kui esimese tarne asukoha või lõppsoetamise koha liikmesriiki ei ole ühendusesiseseks tehingu kvalifitseerimise kriteerium ega iseenesest piisav tõend tehingu ühendusesisese laadi kohta.

2. Direktiivi 2006/112 artikli 138 lõike 1 tõlgendamisel ei mõjuta see asjaolu, et kahest järgnevast tarnest koosnevas ahelas, nagu on kõne all põhikohtuasjas, töödeldi kaup vahendajast soetaja korraldusel enne kauba vedu lõppsoetaja liikmesriiki, esimese tarne maksust võimaliku vabastamise tingimusi, kuna töötlemine toimus pärast esimest tarnet.

⁽¹⁾ ELT C 343, 19.9.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. juuli 2017. aasta otsus – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Meissen Keramik GmbH

(Kohtuasi C-471/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Sõnalist osa „meissen“ sisaldava kujutismärgi registreerimistaotlus — Vastulause tagasilükkamine — Esimest korda esitatud tõendite vastuvõetavus — Denatureerimine — Varasemate kaubamärkide tegelik kasutamine — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 7 lõige 3 — Artikli 8 lõige 5 — Võrreldavate kaubamärkide seos)

(2017/C 309/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (esindajad: advokaadid O. Spuhler ja M. Geitz)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Fischer), Meissen Keramik GmbH (esindajad: advokaadid M. Vohwinkel ja K. Gennen)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 454, 5.12.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Vrhovno sodišče Republike Slovenije eelotsusetaotlus – Sloveenia) – A.S. versus Sloveenia Vabariik

(Kohtuasi C-490/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Erakordselt suure arvu kolmandate riikide kodanike saabumine, kes soovivad saada rahvusvahelist kaitset — Piiriületuse korraldamine liikmesriigi ametiasutuste poolt läbisõiduks teise liikmesriiki — Humanitaarsetel kaalutlustel põhineva erandi alusel lubatav riiki sisenemine — Artikkel 13 — Välispiiri ebaseaduslik ületamine — 12-kuuline tähtaeg alates riigipiiri ületamisest — Artikkel 27 — Õiguskaitsevahendid — Kohtuliku kontrolli ulatus — Artikkel 29 — 6-kuuline tähtaeg üleandmiseks — Tähtaegade arvutamine — Kaebõiguse teostamine — Peatav toime)

(2017/C 309/19)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: A.S.

Vastustaja: Sloveenia Vabariik

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 27 lõiget 1, koostoimes määruse põhjendusega 19, tuleb tõlgendada nii, et rahvusvahelise kaitse taotleja võib tema suhtes tehtud üleandmisotsuse vaidlustamisel tugineda väitele, et nimetatud määruse artikli 13 lõikes 1 sätestatud liikmesriigi piiri ebaseadusliku ületamisega seonduva vastutuse kriteeriumi on vääralt kohaldatud.
2. Määruse nr 604/2013 artikli 13 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kolmanda riigi kodaniku sisenemist liikmesriigi territooriumile, mida lubavad sellise esimese liikmesriigi ametiasutused, kuhu on saabunud erakordselt suur hulk kolmandate riikide kodanikke, kes soovivad läbida selle liikmesriigi territooriumi, et esitada rahvusvahelise kaitse taotlus mõnes teises liikmesriigis, kuid kes ei vasta selles esimeses liikmesriigis põhimõtteliselt nõutavatele sisenemise tingimustele, tuleb nimetatud sätte tähenduses pidada esimese liikmesriigi piiri „ebaseaduslikuks ületamiseks“.
3. Määruse nr 604/2013 artikli 13 lõike 1 teist lauset, koostoimes selle määruse artikli 7 lõikega 2, tuleb tõlgendada nii, et üleandmisotsuse peale kaebuse esitamine ei mõjuta artikli 13 lõikes 1 ette nähtud tähtaja arvutamist.

Nimetatud määruse artikli 29 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et kaebuse esitamise korral hakkab nendes sätetes ette nähtud tähtaeg kulgema alles alates selle kaebuse suhtes lõpliku otsuse tegemisest, sealhulgas juhul, kui kaebust läbi vaatav kohus on otsustanud esitada Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse, ning tingimusel, et sellele kaebusele on sama määruse artikli 27 lõike 3 kohaselt antud peatav toime.

(¹) ELT C 419, 14.11.2016.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra eelotsusetaotlus – Portugal) – Superfoz – Supermercados Lda versus Fazenda Pública (Kohtuasi C-519/16) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Määrus (EÜ) nr 882/2004 — Sööda- ja toidualane ametlik kontroll — Ametliku kontrolli rahastamine — Artiklid 26 ja 27 — Üldine maksustamine — Lõivud või tasud — Toidukäitlemisettevõtjatele kehtestatav lõiv)

(2017/C 309/20)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Superfoz – Supermercados Lda

Kostja: Fazenda Pública

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrusega (EL) nr 652/2014 muudetud 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks, artikleid 26 ja 27 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus põhikohtuasjas käsitletava lõivu kehtestamine üksnes toidukaupade jaemüügiettevõtete suhtes, ilma et lõivu tuluga rahastataks konkreetselt neid ametlikke kontrollide, mida viiakse läbi nende maksukohuslaste tõttu või heaks.

⁽¹⁾ ELT C 6, 9.1.2017.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria) – menetlus, mille algatamist taotlesid Khadija Jafari, Zainab Jafari

(Kohtuasi C-646/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Erakordselt suure arvu kolmandate riikide kodanike saabumine, kes soovivad saada rahvusvahelist kaitset — Piiriületuse korraldamine liikmesriigi ametiasutuste poolt läbisõiduks teise liikmesriiki — Humanitaarsetel kaalutlustel põhineva erandi alusel lubatav riiki sisenemine — Artikli 2 punkt m — Mõiste „viisa“ — Artikkel 12 — Viisa väljaandmine — Artikkel 13 — Välispiiri ebaseaduslik ületamine)

(2017/C 309/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Khadija Jafari, Zainab Jafari

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artiklit 12, koostoimes selle määruse artikli 2 punktiga m, tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et sellise esimese liikmesriigi ametiasutused, kuhu on saabunud erakordselt suur hulk kolmandate riikide kodanikke, kes soovivad läbida selle liikmesriigi territooriumi, et esitada rahvusvahelise kaitse taotlus mõnes teises liikmesriigis, lubavad oma riigi territooriumile siseneda kodanikel, kes ei vasta selles esimeses liikmesriigis põhimõtteliselt nõutavatele sisenemise tingimustele, ei saa pidada „viisaks“ nimetatud artikli 12 tähenduses.
2. Määruse nr 604/2013 artikli 13 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kolmanda riigi kodaniku sisenemist liikmesriigi territooriumile, mida lubavad sellise esimese liikmesriigi ametiasutused, kuhu on saabunud erakordselt suur hulk kolmandate riikide kodanikke, kes soovivad läbida selle liikmesriigi territooriumi, et esitada rahvusvahelise kaitse taotlus mõnes teises liikmesriigis, kuid kes ei vasta selles esimeses liikmesriigis põhimõtteliselt nõutavatele sisenemise tingimustele, tuleb nimetatud sätte tähenduses pidada esimese liikmesriigi piiri „ebaseaduslikuks ületamiseks“.

⁽¹⁾ ELT C 53, 20.2.2017.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuli 2017. aasta otsus otsus (Verwaltungsgericht Minden'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Tsegezab Mengesteab versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-670/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Artikkel 20 — Määramise menetluse alustamine — Rahvusvahelise kaitse taotluse esitamine — Asutuste koostatud protokoll, mis on laekunud pädevatele asutustele — Artikli 21 lõige 1 — Vastuvõtmispalve esitamise tähtajad — Vastutuse üleminek teisele liikmesriigile — Artikkel 27 — Õiguskaitsevahendid — Kohtuliku kontrolli ulatus)

(2017/C 309/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Minden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Tsegezab Mengesteab

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 27 lõiget 1 koostoimes selle määruse põhjendusega 19 tuleb tõlgendada selliselt, et rahvusvahelise kaitse taotleja võib oma kaebuses tema kohta tehtud üleandmisotsuse vaidlustamiseks tugineda selle määruse artikli 21 lõikes 1 sätestatud tähtaja aegumisele, ja seda isegi juhul, kui vastuvõtmispalve saajaks olev liikmesriik on valmis teda vastu võtma.
2. Määruse nr 604/2013 artikli 21 lõiget 1 tuleb tõlgendada selliselt, et vastuvõtmispalvet ei saa nõuetekohaselt esitada pärast kolme kuu möödumist alates rahvusvahelise kaitse taotluse esitamisest, isegi kui see palve esitatakse vähem kui kahe kuu jooksul alates Eurodac kokkulangevuse saamisest selle sätte tähenduses.
3. Määruse nr 604/2013 artikli 20 lõiget 2 tuleb tõlgendada selliselt, et rahvusvahelise kaitse taotlus loetakse esitatuks siis, kui kirjalik dokument, mille koostas ametiasutus ja mis tõendab, et kolmanda riigi kodanik on soovinud rahvusvahelist kaitset, laekub sellest määrusest tulenevate kohustuste täitmise eest vastutavale asutusele ja olenevalt olukorrast ka siis, kui nimetatud asutusele laekub ainult selle dokumendi põhisisu, kuid mitte dokument ise või selle dokumendi koopia.

⁽¹⁾ ELT C 104, 3.4.2017.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia) 10. mail 2017 – Solvay Chimica Italia SpA jt versus Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Kohtuasi C-262/17)

(2017/C 309/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari F.lli Lunelli SpA, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA

Vastustaja: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ sätteid, eriti artikli 3 lõikeid 5 ja 6 ning artiklit 28 tuleb tõlgendada nii, et eraõigusliku isiku rajatud ja käitav võrk, millega on ühendatud piiratud arv tootmis- ja tarbimisüksusi ning mis on omakorda ühendatud avaliku võrguga, kujutab endast kindlasti elektrivõrku ja niisiis selle direktiivi tähenduses „jaotusvõrku“, ilma et sellest kategooriast saaks välja jätta selliste omadustega eravõrke, mis olid rajatud enne direktiivi jõustumist ning mis on algselt loodud omatootmise eesmärgil?
2. Kui eelmisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas ainus võimalus, mida direktiiv eraelektrivõrgu eripäraste omaduste väärtustamiseks pakub, on selle kandmine sama direktiivi artiklis 28 käsitletavate suletud võrkude kategooriasse, või kas liikmesriigi seadusandjal on lubatud määratleda veel üks jaotusvõrkude kategooria, millele kehtiks teistsugune lihtsustatud kord kui suletud võrkudele?
3. Eelmistest küsimustest sõltumatult: kas direktiivi tuleb tõlgendada nii, et artiklis 28 käsitletavatele suletud võrkudele kehtib igal juhul kolmandate isikute ühendamise kohustus?
4. Eelmistest küsimustest sõltumatult: kas eraelektrivõrgu liigitamine direktiivi 2009/72/EÜ artikli 28 tähenduses suletud jaotusvõrguks tähendab, et liikmesriigi seadusandja võib näha sellisele süsteemile ette üksnes neid jaotusvõrkude üldise regulatsiooni erandeid, mis on sama direktiivi artiklis 28 ja artikli 26 lõikes 4 sõnaselgelt sätestatud, või kas – direktiivi põhjendustes 29 ja 30 väljendatut silmas pidades – liikmesriik võib näha ette veel erandeid jaotusvõrkude üldise regulatsiooni kohaldamisest või lausa peab seda tegema, et tagada neis põhjendustes nimetatud eesmärkide täitmine?
5. Kui Euroopa Kohus peaks pidama võimalikuks või kohustuslikuks, et liikmesriik sätestaks normid, milles võetakse arvesse suletud jaotusvõrkude eripära, siis kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all käesolevas kohtuasjas, mis kehtestavad suletud jaotusvõrkude suhtes igati samasugused süsteemiteenuste ja eraldi raamatupidamise alased normid nagu avalikele võrkudele ning mis näevad elektrisüsteemi üldkulude katmiseks tasutavate summade kohta ette, et nende tasumine oleks osaliselt proportsioonis ka suletud võrgu sees tarbitava energiaga, on vastuolus direktiiviga 2009/72/EÜ – eriti põhjendustega 29 ja 30; artikli 15 lõikega 7; artikli 37 lõike 6 punktiga b; artikli 26 lõikega 4?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, lk 55).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia)
10. mail 2017 – Whirlpool Europe Srl jt versus Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico**

(Kohtuasi C-263/17)

(2017/C 309/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Whirlpool Europe Srl, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA

Vastustaja: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ sätteid, eriti artikli 3 lõikeid 5 ja 6 ning artiklit 28 tuleb tõlgendada nii, et eraõigusliku isiku rajatud ja käitav võrk, millega on ühendatud piiratud arv tootmis- ja tarbimisüksusi ning mis on omakorda ühendatud avaliku võrguga, kujutab endast kindlasti elektrivõrku ja niisiis selle direktiivi tähenduses „jaotusvõrku“, ilma et sellest kategooriast saaks välja jätta selliste omadustega eravõrke, mis olid rajatud enne direktiivi jõustumist ning mis on algselt loodud omatootmise eesmärgil?
2. Kui eelmisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas ainus võimalus, mida direktiiv eraelektrivõrgu eripäraste omaduste väärtustamiseks pakub, on selle kandmine sama direktiivi artiklis 28 käsitletavate suletud võrkude kategooriasse, või kas liikmesriigi seadusandjal on lubatud määratleda veel üks jaotusvõrkude kategooria, millele kehtiks teistsugune lihtsustatud kord kui suletud võrkudele?
3. Eelmistest küsimustest sõltumatult: kas direktiivi tuleb tõlgendada nii, et artiklis 28 käsitletavatele suletud võrkudele kehtib igal juhul kolmandate isikute ühendamise kohustus?
4. Eelmistest küsimustest sõltumatult: kas eraelektrivõrgu liigitamine direktiivi 2009/72/EÜ artikli 28 tähenduses suletud jaotusvõrguks tähendab, et liikmesriigi seadusandja võib näha sellisele süsteemile ette üksnes neid jaotusvõrkude üldise regulatsiooni erandeid, mis on sama direktiivi artiklis 28 ja artikli 26 lõikes 4 sõnaselgelt sätestatud, või kas – direktiivi põhjendustes 29 ja 30 väljendatut silmas pidades – liikmesriik võib näha ette veel erandeid jaotusvõrkude üldise regulatsiooni kohaldamisest või lausa peab seda tegema, et tagada neis põhjendustes nimetatud eesmärkide täitmine?
5. Kui Euroopa Kohus peaks pidama võimalikuks või kohustuslikuks, et liikmesriik sätestaks normid, milles võetakse arvesse suletud jaotusvõrkude eripära, siis kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all käesolevas kohtuasjas, mis kehtestavad suletud jaotusvõrkude suhtes igati samasugused süsteemiteenuste ja eraldi raamatupidamise alased normid nagu avalikele võrkudele ning mis näevad elektrisüsteemi üldkulude katmiseks tasutavate summade kohta ette, et nende tasumine oleks osaliselt proportsioonis ka suletud võrgu sees tarbitava energiaga, on vastuolus direktiiviga 2009/72/EÜ – eriti põhjendustega 29 ja 30; artikli 15 lõikega 7; artikli 37 lõike 6 punktiga b; artikli 26 lõikega 4?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, lk 55).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia)
10. mail 2017 – Sol Gas Primari Srl versus Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico**

(Kohtuasi C-273/17)

(2017/C 309/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sol Gas Primari Srl

Vastustaja: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ sätteid, eriti artikli 3 lõikeid 5 ja 6 ning artiklit 28 tuleb tõlgendada nii, et eraõigusliku isiku rajatud ja käitav võrk, millega on ühendatud piiratud arv tootmis- ja tarbimisüksusi ning mis on omakorda ühendatud avaliku võrguga, kujutab endast kindlasti elektrivõrku ja niisiis selle direktiivi tähenduses „jaotusvõrku“, ilma et sellest kategooriast saaks välja jätta selliste omadustega eravõrke, mis olid rajatud enne direktiivi jõustumist ning mis on algselt loodud omatootmise eesmärgil?
2. Kui eelmisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas ainus võimalus, mida direktiiv eraelektrivõrgu eripäraste omaduste väärtustamiseks pakub, on selle kandmine sama direktiivi artiklis 28 käsitletavate suletud võrkude kategooriasse, või kas liikmesriigi seadusandjal on lubatud määratleda veel üks jaotusvõrkude kategooria, millele kehtiks teistsugune lihtsustatud kord kui suletud võrkudele?
3. Eelmistest küsimustest sõltumatult: kas direktiivi tuleb tõlgendada nii, et artiklis 28 käsitletavatele suletud võrkudele kehtib igal juhul kolmandate isikute ühendamise kohustus?
4. Eelmistest küsimustest sõltumatult: kas eraelektrivõrgu liigitamine direktiivi 2009/72/EÜ artikli 28 tähenduses suletud jaotusvõrguks tähendab, et liikmesriigi seadusandja võib näha sellisele süsteemile ette üksnes neid jaotusvõrkude üldise regulatsiooni erandeid, mis on sama direktiivi artiklis 28 ja artikli 26 lõikes 4 sõnaselgelt sätestatud, või kas – direktiivi põhjendustes 29 ja 30 väljendatut silmas pidades – liikmesriik võib näha ette veel erandeid jaotusvõrkude üldise regulatsiooni kohaldamisest või lausa peab seda tegema, et tagada neis põhjendustes nimetatud eesmärkide täitmine?
5. Kui Euroopa Kohus peaks pidama võimalikuks või kohustuslikuks, et liikmesriik sätestaks normid, milles võetakse arvesse suletud jaotusvõrkude eripära, siis kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all käesolevas kohtuasjas, mis kehtestavad suletud jaotusvõrkude suhtes igati samasugused süsteemiteenuste ja eraldi raamatupidamise alased normid nagu avalikele võrkudele ning mis näevad elektrisüsteemi üldkulude katmiseks tasutavate summade kohta ette, et nende tasumine oleks osaliselt proportsioonis ka suletud võrgu sees tarbitava energiaga, on vastuolus direktiiviga 2009/72/EÜ – eriti põhjendustega 29 ja 30; artikli 15 lõikega 7; artikli 37 lõike 6 punktiga b; artikli 26 lõikega 4?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 23. mail 2017 – *Bashar Ibrahim versus Saksamaa Liitvabariik*

(Kohtuasi C-297/17)

(2017/C 309/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Bashar Ibrahim

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ artikli 52 esimeses lõigus sisalduva üleminekusättega on vastuolus selliste liikmesriigi õigusnormide kohaldamine, mis näevad direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud pädevusele tuginedes, mis on eelkäijaks olnud direktiiviga võrreldes ulatuslikum, ette rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse, kui taotlejale on antud täiendav kaitse mõnes muus liikmesriigis, kui võrd liikmesriigi õigusnorme tuleb liikmesriigi üleminekusätete puudumise tõttu kohaldada ka enne 20. juulit 2015 esitatud taotlustele?

Kas direktiivi 2013/32/EL artikli 52 esimeses lõigus sisalduv üleminekusäte lubab liikmesriikidel direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud ulatuslikumat pädevust kasutada tagasiulatavalt, mille tagajärjel on vastuvõetamatud ka varjupaigataotlused, mis on esitatud enne kõnealuse ulatuslikuma pädevuse ülevõtmist liikmesriigi õigusse, kuid mille suhtes ei ole ülevõtmise kuupäevaks veel tehtud lõplikuks muutunud otsust?

2. Kas direktiivi 2013/32/EL artikkel 33 annab liikmesriikidele valikuõiguse jätta varjupaigataotlus läbi vaatamata, kuna selle läbivaatamise eest on vastutav mõni muu riik (Dublini määrus) või kuna see on direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punkti a alusel vastuvõetamatu?
3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, ei luba liidu õigus liikmesriigil jätta rahvusvahelise kaitse taotlust direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktis a sätestatud ulatuslikumat pädevust kasutades vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna mõni teine liikmesriik on andnud täiendava kaitse, kui
 - a) taotleja palub talle teises liikmesriigis antud täiendavat kaitset täiendada (pagulasseisundi andmine) ja teise liikmesriigi varjupaigamenetluses esines või jätkuvalt esineb süsteemseid vigu või
 - b) rahvusvahelise kaitse sisu, nimelt täiendava kaitse saajate elutingimused taotlejale täiendava kaitse juba andnud teises liikmesriigis
 - on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 4 ja/või EIÕK artikliga 3 või
 - ei vasta direktiivi 2011/95/EL artikli 20 ja sellele järgnevate artiklite nõuetele, rikkumata Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 4 või EIÕK artiklit 3?
4. Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile b on jaatav, on see nii ka siis, kui täiendava kaitse saajatele ei anta toimetulekut tagavaid hüvitisi või antakse neid teiste liikmesriikidega võrreldes tunduvalt väiksemas mahus, kuid muus osas ei kohelda neid liikmesriigi enda kodanikest erinevalt?
5. Kui vastus teisele küsimusele on eitav:
 - a) Kas Dublini III määrus on kohaldatav rahvusvahelise kaitse andmise menetluses, kui varjupaigataotlus esitati enne 1. jaanuari 2014, tagasivõtmispalve aga alles pärast 1. jaanuari 2014 ja taotlejale oli eelnevalt (2013. aasta veebruaris) palve saajaks olevas liikmesriigis juba antud täiendav kaitse?
 - b) Kas Dublini määrustest võib välja lugeda, et vastutus taotluse läbivaatamise eest läheb taotleja tagasivõtmise palve esitajaks olnud liikmesriigile, kui palve saajaks olev vastutav liikmesriik on Dublini määruse alusel tähtaegselt esitatud tagasivõtmispalve rahuldamata jätnud ja selle asemel viidanud riikidevahelisele tagasivõtmislepingule?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 23. mail 2017 – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH versus Google Inc.

(Kohtuasi C-299/17)

(2017/C 309/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Hageja: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH

Kostja: Google Inc.

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi õigusnormid, mis keelavad ainult ettevõtjatel, kes käitavad interneti otsingumootoreid, ja ettevõtjatel, kes pakuvad infovoogude koondamise teenust ning tegelevad sisu töötlemisega, aga mitte muudel – sealhulgas kutselisel eesmärgil – kasutajatel teha ajakirjandusväljaanded või nende osad üldsusele kättesaadavaks (välja arvatud juhul, kui kättesaadavaks tehakse üksikud sõnad või väga lühikesed tekstilõigud), kujutavad endast vastavalt direktiivi 98/34/EÜ (direktiiviga 98/48/EÜ kehtestatud redaktsioonis) ⁽¹⁾ artikli 1 punktidele 2 ja 5 sätteid, mis ei puuduta otseselt nimetatud punktis määratletud teenuseid,

ja juhul, kui see ei ole nii, siis

2. kas liikmesriigi õigusnormid, mis keelavad ainult ettevõtjatel, kes käitavad interneti otsingumootoreid, ja ettevõtjatel, kes pakuvad infovoogude koondamise teenust ning tegelevad sisu töötlemisega, aga mitte muudel – sealhulgas kutselisel eesmärgil – kasutajatel teha ajakirjandusväljaanded või nende osad üldsusele kättesaadavaks (välja arvatud juhul, kui kättesaadavaks tehakse üksikud sõnad või väga lühikesed tekstilõigud), kujutavad endast tehnilisi eeskirju direktiivi 98/34/EÜ (direktiiviga 98/48/EÜ kehtestatud redaktsioonis) artikli 1 punkti 11 tähenduses, nimelt siduvaid õigusnorme, mis puudutavad teenuse pakkumist?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiiv 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiviga 98/48/EÜ, millega muudetakse direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord (EÜT L 217, lk 18; ELT eriväljaanne 13/21, lk 8).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesarbeitsgericht Hamm (Saksamaa) 29. mail 2017 – Surjit Singh Bedi versus Saksamaa Liitvabariik, Saksamaa Liitvabariik, kes tegutseb Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi esindajana

(Kohtuasi C-312/17)

(2017/C 309/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesarbeitsgericht Hamm

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Surjit Singh Bedi

Kostja: Saksamaa Liitvabariik, Saksamaa Liitvabariik, kes tegutseb Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi esindajana

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2000/78/EÜ ⁽¹⁾, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 2 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus kollektiivlepingu säte, mis näeb ette, et ajutise lisatoetuse maksmine (*Überbrückungsbeihilfe*), mille eesmärk on tagada töökoha kaotanud töötajatele piisavad elatusvahendid kollektiivlepingus kindlaks määratud põhipalga alusel kuni ajani, mil nad on taas majanduslikult kindlustatud, kuna neil tekib õigus vanaduspensionile riikliku pensionisüsteemi alusel, lõpetatakse ennetähtaegse vanaduspensionari õiguse tekkimisel, ning lähtub selle kohaldamisel puude alusel ennetähtaegse vanaduspensionari saamise võimalusest?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 5/4, lk 79).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 30. mail 2017 – Mahmud Ibrahim jt versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-318/17)

(2017/C 309/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad, apellandid ja kassaatorid: Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, keda seadusjärgselt esindavad vanemad Fadwa und Mahmud Ibrahim, Ahmad Ibrahim, keda seadusjärgselt esindavad vanemad Fadwa und Mahmud Ibrahim

Vastustaja, vastustaja apellatsiooni- ja kassatsioonimenetluses: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ artikli 52 esimeses lõigus sisalduva üleminekusättega on vastuolus selliste liikmesriigi õigusnormide kohaldamine, mis näevad direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud pädevusele tuginedes, mis on eelkäijaks olnud direktiiviga võrreldes ulatuslikum, ette rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse, kui taotlejale on antud täiendav kaitse mõnes muus liikmesriigis, kuivõrd liikmesriigi õigusnorme tuleb liikmesriigi üleminekusätete puudumise tõttu kohaldada ka enne 20. juulit 2015 esitatud taotlustele?

Kas direktiivi 2013/32/EL artikli 52 esimeses lõigus sisalduv üleminekusäte lubab liikmesriikidel direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud ulatuslikumat pädevust kasutada tagasiulatuvalt, mille tagajärjel on vastuvõetamatud ka varjupaigataotlused, mis on esitatud enne kõnealuse ulatuslikuma pädevuse ülevõtmist liikmesriigi õigusse, kuid mille suhtes ei ole ülevõtmise kuupäevaks veel tehtud lõplikuks muutunud otsust?

2. Kas direktiivi 2013/32/EL artikkel 33 annab liikmesriikidele valikuõiguse jätta varjupaigataotlus läbi vaatamata, kuna selle läbivaatamise eest on vastutav mõni muu riik (Dublini määrus) või kuna see on direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punkti a alusel vastuvõetamatu?

3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, ei luba liidu õigus liikmesriigil jätta rahvusvahelise kaitse taotlust direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktis a sätestatud ulatuslikumat pädevust kasutades vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna mõni teine liikmesriik on andnud täiendava kaitse, kui

a) taotleja palub talle teises liikmesriigis antud täiendavat kaitset täiendada (pagulasseisundi andmine) ja teise liikmesriigi varjupaigamenetluses esines või jätkuvalt esineb süsteemseid vigu või

b) rahvusvahelise kaitse sisu, nimelt täiendava kaitse saajate elutingimused taotlejale täiendava kaitse juba andnud teises liikmesriigis

— on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 4 ja/või EIÕK artikliga 3 või

— ei vasta direktiivi 2011/95/EL artikli 20 ja sellele järgnevate artiklite nõuetele, rikkumata Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 4 või EIÕK artiklit 3?

4. Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile b on jaatav, on see nii ka siis, kui täiendava kaitse saajatele ei anta toimetulekut tagavaid hüvitisi või antakse neid teiste liikmesriikidega võrreldes tunduvalt väiksemas mahus, kuid muus osas ei kohelda neid liikmesriigi enda kodanikest erinevalt?

5. Kui vastus teisele küsimusele on eitav:

- a) Kas Dublini III määrus on kohaldatav rahvusvahelise kaitse andmise menetluses, kui varjupaigataotlus esitati enne 1. jaanuari 2014, tagasivõtmispalve aga alles pärast 1. jaanuari 2014 ja taotlejale oli eelnevalt (2013. aasta veebruaris) palve saajaks olevas liikmesriigis juba antud täiendav kaitse?
- b) Kas Dublini määrustest võib välja lugeda, et vastutus taotluse läbivaatamise eest läheb taotleja tagasivõtmise palve esitajaks olnud liikmesriigile, kui palve saajaks olev vastutav liikmesriik on Dublini määruse alusel tähtaegselt esitatud tagasivõtmispalve rahuldamata jätnud ja selle asemel viidanud riikidevahelisele tagasivõtmislepingule?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 30. mail 2017 – Nisreen Sharqawi jt versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-319/17)

(2017/C 309/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad, apellandid ja kassaatorid: Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, keda seadusjärgselt esindab ema Nisreen Sharqawi, Hosam Fattayrji, keda seadusjärgselt esindab ema Nisreen Sharqawi

Vastustaja, vastustaja apellatsioon- ja kassatsioonimenetluses: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ artikli 52 esimeses lõigus sisalduva üleminekusättega on vastuolus selliste liikmesriigi õigusnormide kohaldamine, mis näevad direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud pädevusele tuginedes, mis on eelkäijaks olnud direktiiviga võrreldes ulatuslikum, ette rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse, kui taotlejale on antud täiendav kaitse mõnes muus liikmesriigis, kuivõrd liikmesriigi õigusnorme tuleb liikmesriigi üleminekusätete puudumise tõttu kohaldada ka enne 20. juulit 2015 esitatud taotlustele?

Kas direktiivi 2013/32/EL artikli 52 esimeses lõigus sisalduv üleminekusäte lubab liikmesriikidel direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud ulatuslikumat pädevust kasutada tagasiulatavalt, mille tagajärjel on vastuvõetamatud ka varjupaigataotlused, mis on esitatud enne kõnealuse ulatuslikuma pädevuse ülevõtmist liikmesriigi õigusse, kuid mille suhtes ei ole ülevõtmise kuupäevaks veel tehtud lõplikuks muutunud otsust?

2. Kas direktiivi 2013/32/EL artikkel 33 annab liikmesriikidele valikuõiguse jätta varjupaigataotlus läbi vaatamata, kuna selle läbivaatamise eest on vastutav mõni muu riik (Dublini määrus) või kuna see on direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punkti a alusel vastuvõetamatu?
3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, ei luba liidu õigus liikmesriigil jätta rahvusvahelise kaitse taotlust direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktis a sätestatud ulatuslikumat pädevust kasutades vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna mõni teine liikmesriik on andnud täiendavat kaitset, kui
 - a) taotleja palub talle teises liikmesriigis antud täiendavat kaitset täiendada (pagulasseisundi andmine) ja teise liikmesriigi varjupaigamenetluses esines või jätkuvalt esineb süsteemseid vigu või

- b) rahvusvahelise kaitse sisu, nimelt täiendava kaitse saajate elutingimused taotlejale täiendava kaitse juba andnud teises liikmesriigis
- on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 4 ja/või EIÕK artikliga 3 või
 - ei vasta direktiivi 2011/95/EL artikli 20 ja sellele järgnevatel artiklite nõuetele, rikkumata Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 4 või EIÕK artiklit 3?
4. Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile b on jaatav, on see nii ka siis, kui täiendava kaitse saajatele ei anta toimetulekut tagavaid hüvitisi või antakse neid teiste liikmesriikidega võrreldes tunduvalt väiksemas mahus, kuid muus osas ei kohelda neid liikmesriigi enda kodanikest erinevalt?
5. Kui vastus teisele küsimusele on eitav:
- a) Kas Dublini III määrus on kohaldatav rahvusvahelise kaitse andmise menetluses, kui varjupaigataotlus esitati enne 1. jaanuari 2014, tagasivõtmispalve aga alles pärast 1. jaanuari 2014 ja taotlejale oli eelnevalt (2013. aasta veebruaris) palve saajaks olevas liikmesriigis juba antud täiendav kaitse?
- b) Kas Dublini määrustest võib välja lugeda, et vastutus taotluse läbivaatamise eest läheb taotleja tagasivõtmise palve esitajaks olnud liikmesriigile, kui palve saajaks olev vastutav liikmesriik on Dublini määruse alusel tähtaegselt esitatud tagasivõtmispalve rahuldamata jätnud ja selle asemel viidanud riikidevahelisele tagasivõtmislepingule?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Itaalia) 31. mail 2017 – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA jt versus Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Kohtuasi C-328/17)

(2017/C 309/31)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Tpl Linea Srl

Vastustajad: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Eelotsuse küsimus

Kas sellised liikmesriigi õigusnormid, mis tunnustavad ettevõtjate võimalust hankemenetluse dokumente vaidlustada ainult siis, kui neid vaidlustavad sel hankel osalemise taotluse esitanud ettevõtjad, isegi kui nõudega soovitakse terve hankemenetlus algusest peale vaidlustada, sest hankedokumentide tõttu on pakkumuse edukaks osutumine ülimalt ebatõenäoline, on vastuolus riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamist puudutava direktiivi 89/665/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 1 lõigetega 1, 2 ja 3 ning artikli 2 lõike 1 punktiga b?

⁽¹⁾ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 6/1, lk 246).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte d'appello di Roma (Itaalia) 1. juunil 2017 – Martina Sciotto versus Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Kohtuasi C-331/17)

(2017/C 309/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte d'appello di Roma

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Martina Sciotto

Vastustaja: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Eelotsuse küsimus

Kas sellised liikmesriigi õigusnormid (eriti muudetud redaktsioonis 29. juuni 2010. aasta seadusena nr 100 kinnitatud 30. aprilli 2010. aasta dekreetseaduse nr 64 artikli 3 lõige 6), mis jätavad süvamuusikasihatasutuste töötajate tähtjalised töösuhted üldiselt välja reegli alt, mille kohaselt on tavaline töösuhte vorm tähtjatu, ning mida seega tuleb tõlgendada nii, et need liberaliseerivad sellised suhted täielikult, nägemata töösuhte tähtjatuks muutmise (stabiliseerimise) ja/või kahju hüvitamise meetmeid ette isegi siis, kui korduvate lepingute kestus on enam kui kolm aastat (või muu ajavahemik), on vastuolus Euroopa õigusnormidega (eriti 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtjalise töö kohta – mis on esitatud direktiivi 1999/70/EÜ (nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta ⁽¹⁾) lisa – klausliga 5?

⁽¹⁾ ELT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Itaalia) 8. juunil 2017 – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia versus Comune di Padova

(Kohtuasi C-342/17)

(2017/C 309/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Veneto maakonna halduskohus, Itaalia)

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia

Vastustaja: Comune di Padova

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et need keelavad kohaldada Padova omavalitsusüksuse kalmistuteenuste määruse artikli 52 järgmisi sätteid:

„Isikul, kellele tuhaurn on üle antud, ei ole mingil juhul lubatud teha tuhaurni hoidmist kolmandate isikute ülesandeks. See keeld kehtib ka surnud isiku eluajal väljendatud selge tahteavalduse korral (lõige 3).

Urni ei tohi hoida mujal, kui selle isiku kodus, kellele see on üle antud (lõige 4) [...].

Tuhaurnide hoidmisega ei tohi mingil juhul tegelda tulunduslikul eesmärgil, seega ei ole mingil juhul lubatud majandustegevus, mis seisneb kas või muuhulgas tuhaurnide hoidmises mis tahes viisil ja mis tahes aja jooksul. See keeld kehtib ka surnud isiku eluajal väljendatud selge tahteavalduse korral (lõige 10).“

Eelotsusetaotlus, mille on 16. juunil esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) – Hüsken jt versus Lufthansa CityLine GmbH

(Kohtuasi C-368/17)

(2017/C 309/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Hüsken jt

Vastustaja: Lufthansa CityLine GmbH

Kohtuasi kustutati Euroopa Kohtu 6. juuli 2017. aasta määrusega Euroopa Kohtu registrist.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. juunil 2017 – Finanzamt B versus A-Brauerei

(Kohtuasi C-374/17)

(2017/C 309/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt B

Kaebaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: A-Brauerei

Eelotsuse küsimused

Kas ELTL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tegemist on viidatud sätte kohaselt keelatud riigiabiga, kui liikmesriigi õigusnormide kohaselt ei tule äriühingute ümberkujundamise (ühinemise) käigus toimunud kinnisasja maksustatava omandamise eest tasuda kinnisasja omandamise maksu, kui ümberkujundamises osalevad teatavad õigussubjektid (valitseva mõjuga ettevõtja ja sõltuv äriühing) ning valitseva mõjuga ettevõtjal on sõltuvas äriühingus ümberkujundamisele eelneva ja järgneva viie aasta jooksul 100 % suurune osalus?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 29. juunil 2017 – UAB „EVP International“ versus Lietuvos bankas

(Kohtuasi C-389/17)

(2017/C 309/36)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Apellant: UAB „EVP International“

Vastustaja: Lietuvos bankas

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/110/EÜ⁽¹⁾ (mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ) artikli 5 lõiget 2 koosmõjus artikli 6 lõike 1 punktiga a tuleks tõlgendada nii, et selle kohaselt tuleb sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas pidada järgmisi toiminguid e-raha väljastamisega seotud makseteenusteks:

- a) maksetehing, mille puhul e-raha valdaja nõudmisel (korraldusel) e-raha asutusele (väljastajale) kantakse nimiväärtuses tagastatud e-raha (tagastatavad vahendid) kolmanda isiku pangakontole;
- b) maksetehing, mille puhul kaupade ja/või teenuste ostja (maksja) maksab müüja nõudmisel kaupade ja/või teenuste eest selliselt, et kannab/maksab vahendid e-raha asutusele (e-raha väljastajale), kes vahendite laekumisel väljastab müüjale (e-raha valdajale) e-raha laekunud vahendite nimiväärtuses.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Dolj (Rumeenia) 30. juunil 2017 – Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită versus SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj

(Kohtuasi C-400/17)

(2017/C 309/37)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Dolj

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită

Kostjad: SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et lepingupoolte lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste olulist tasakaalustamatust tuleb hinnata ka juhul, kui perioodiliselt või kestvalt täidetava lepingu kehtivusaja jooksul on vahetuskursi suur kõikumine, mida kumbki pool ei saanud ette näha, muutnud tarbija kohustused ülemäära koormavaks võrreldes sellega, millised need olid lepingu sõlmimise ajal?
2. Kas lepingutingimuse lihtsust ja arusaadavust direktiivi 93/13 artikli 4 lõike 2 tähenduses tuleb mõista nii, et lepingutingimus peab üksnes osutama põhjustele, miks tingimus lepingus sätestati ja kuidas see toimib, või peab ette nägema ka kõik selle võimalikud tagajärjed, mis võivad põhjustada tarbija poolt makstava hinna muutumise, näiteks valuutariski?
3. Kas direktiivi 93/13 artikli 6 lõike 1 tõlgendamisel tuleb väljendit „ei ole tarbijale siduvad“ tõlgendada nii, et poolte lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste olulise tasakaalustamatuse korral, mis on tekkinud valuutakursi kõikumise tulemusena, võib liikmesriigi kohus vabastada tarbija kohustusest kanda kõiki valuutariski tagajärgi?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/2, lk 288).

JYSK sp. z o.o. 4. juulil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 4. mai 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-403/15: JYSK sp. z o.o. versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-402/17 P)

(2017/C 309/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: JYSK sp. z o.o. (esindaja: advokaat H. Sønderby Christensen)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub tühistada Üldkohtu otsuse – milles tunnistati tema poolt komisjoni 11. mai 2015. aasta otsuse C (2015) 3228 final peale hagi esitatud vastuvõetamatuks põhjusel, et see ei puuduta teda otseselt ja isiklikult –, väites et see kohtuotsus rikub tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et kaudne võimalus pöörduda Euroopa Kohtu poole Poola kohtute esitava eelotsusetaotluse raames, ei anna Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 lõikes 1 ette nähtud kaitset.

Apellant kinnitab, et eespool nimetatud komisjoni otsus puudutab teda otseselt ja isiklikult.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 10. juulil 2017 – UAB „Roche Lietuva“ versus VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

(Kohtuasi C-413/17)

(2017/C 309/39)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: UAB „Roche Lietuva“

Vastustaja: VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2004/18⁽¹⁾ artiklite 2 ja 23 ning VI lisa sätteid (koos või eraldi, kuid nimetatud sätete kohaldamist piiramata) tuleb tõlgendada ja mõista nii, et juhul kui hankija – tervishoiuasutus – soovib osta asju (meditsiinilisi diagnostikaseadmeid ja -materjale) või nendega seotud eriõigusi riigihanke korras, et olla võimeline ise testima, on tal otsustusvabadus kehtestada neile asjadele tehnilistes kirjeldustes üksnes selliseid nõudeid, milles ei kirjeldata eraldi seadmete ja/või materjalide individuaalseid kasutusomadusi (tehnilisi omadusi) ning kasutamise seotud (funktsionaalseid) omadusi, vaid tohib määratleda üksnes tehtavate testide kvalitatiivsed näitajad ning katselaboris saadud tulemused, mille sisu tuleb kõnealuse hanke dokumentides eraldi välja tuua?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 6/7, lk 132).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Simvulio tis Epikrateias (Kreeka) 17. juulil 2017 – Monachos Eirinaios (vend Ireneus), kodanikunimega Antonios Iakumakis versus Ateena advokatuur

(Kohtuasi C-431/17)

(2017/C 309/40)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Simvulio tis Epikrateias (Kreeka kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu)

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Monachos Eirinaios (vend Ireneus), kodanikunimega Antonios Iakumakis

Vastustaja: Ateena advokatuur

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 98/5/EÜ⁽¹⁾ artiklit 3 tuleb mõista nii, et Kreeka Õigeusu Kiriku munga registreerimine advokaadina muu liikmesriigi pädevas asutuses kui see riik, kus ta sai oma kutsekvalifikatsiooni, et ta saaks vastuvõtvast riigis oma päritolumaal kutsenimetuse all praktiseerida, võib olla selle liikmesriigi seadusandja poolt keelatud, kuna Kreeka kiriku munki ei või Kreeka õiguse kohaselt advokatuuri registrisse kanda, sest oma seisuse tõttu puuduvad neil advokaadina praktiseerimiseks hädavajalikuks peetavad tagatised?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/5/EÜ, millega hõlbustatakse alalist tegutsemist advokaadi kutsealal muus liikmesriigis kui see, kus omandati kutsekvalifikatsioon (EÜT 1998, L 77, lk 36; ELT eriväljaanne 06/03, lk 83).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice (Chancery Division) (Ühendkuningriik) 24. juulil 2017 – Abraxis Bioscience LLC versus Comptroller General of Patents

(Kohtuasi C-443/17)

(2017/C 309/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (Chancery Division)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Abraxis Bioscience LLC

Vastustaja: Comptroller General of Patents

Eelotsuse küsimus

Kas TKT määruse⁽¹⁾ artikli 3 punkti d tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab välja anda täiendava kaitse tunnistuse, kui artikli 3 punktis b viidatud müügiluba on esmane aluspatendiga hõlmatud luba turustada toodet ravimina ja kui see toode on vana toimeaine uus ravimvorm?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 469/2009 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kohta (ELT L 152, lk 1).

Rami Makhlouf'i 31. juulil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 18. mai 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-410/16: Rami Makhlouf versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-458/17 P)

(2017/C 309/42)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Rami Makhlouf (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tunnistada käesolev apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

ja sellest tulenevalt:

— tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 18. mai 2017. aasta otsus kohtuasjas T-410/16: Rami Makhlouf vs. Euroopa Liidu Nõukogu, ECLI:EU:T:2017:349;

ja

teha uus otsus, millega:

— tühistatakse 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850⁽¹⁾ ja selle rakendusaktid apellanti puudutavas osas;

— mõistetakse käesoleva menetluse kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Esimese väite kohaselt on rikutud õigusnormi seetõttu, et Üldkohus jättis tähelepanuta apellandi õiguse olla ära kuulatud enne uute piiravate meetmete vastuvõtmist, nagu see on ette nähtud põhiõiguste harta artiklis 41.

Teise väite kohaselt on rikutud õigusnormi faktiliste asjaolude moonutamise tõttu, sest Üldkohus jättis tähelepanuta artiklid, mis apellant oma tühistamishagi põhjendamiseks esitas, et tõendada, et ta ei toeta Süürias kehtivat režiimi.

Kolmanda väite kohaselt on rikutud õigusnormi seetõttu, et Üldkohus ei pidanud õigusvastaseks otsuse 2013/255/ÜVJP⁽²⁾ punkte 27 ja 28, mille kohaselt kuulumine Al-Assadi või Makhloufi perekonda on eraldi kriteerium, mis õigustab sanktsiooni kehtestamist, pöörates samas ka ümber tõendamiskoormise.

Neljanda väite kohaselt on rikutud õigusnormi ja esitatud puudulikud põhjendused, kuna Üldkohus otsustas, et „olulise ettevõtja“ mõiste oli piisavalt täpne, et arvata apellant nende isikute ja üksuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, ja kuna ta ei põhjendanud, miks oli tema hinnanal apellandil võimalik avaldada teatud mõju Süürias režiimile.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 141, lk 125).

⁽²⁾ Otsus 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2013, L 147, lk 14).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu presidendi 12. juuli 2017. aasta määrus – Qualcomm ja Qualcomm Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-371/17 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Konkurents — Kartellivastatus — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikli 18 lõige 3 — Teabe nõudmise otsus — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)

(2017/C 309/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Qualcomm, Inc. (San Diego, California, Ühendriigid) ja Qualcomm Europe, Inc. (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid M. Pinto de Lemos Fermiano Rato ja M. Davilla)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Van Vliet, G. Conte, C. Urraca Caviedes ja M. Farley)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue ajutiste meetmete kohaldamiseks eesmärgiga peatada Euroopa Komisjoni 31. märtsi 2017. aasta otsuse C(2017) 2258 final, mis käsitleb nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse nr 1/2003 (asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta) (EÜT 2003, L 1, lk 1) artikli 18 lõike 3 ja artikli 24 lõike 1 punkti d kohast menetlust [asjas AT.39711 – Qualcomm (hinnakujundus)], täitmine.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

**11. juulil 2017 esitatud hagi – Laboratoires Majorelle versus EUIPO – Jardin Majorelle
(LABORATOIRES MAJORELLE)**

(Kohtuasi T-429/17)

(2017/C 309/44)

Hagiavalduse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Laboratoires Majorelle (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat G. Odinot)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Jardin Majorelle (Marrakech, Maroko)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „LABORATOIRES MAJORELLE“ – registreerimistaotlus nr 11 371 655

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 12. mai 2017. aasta otsus asjas R 1238/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- nõustuda ühenduse kaubamärgi „LABORATOIRES MAJORELLE“ registreerimisega järgmiste kaupade jaoks:

klass 3: seebid; kosmeetikavahendid; kosmeetikatooted; intiimpesuvahendid, deodorandid, kosmeetilised nahahooldusvahendid; ravitoimeta nahahooldusvahendid; nahapuhastusvahendid; nahahooldusvahendid;

klass 5: farmatseutilised nahahooldustooted; meditsiinilised dieetained; ravimtaimed; dieet- ja toitainelisandid; meditsiinilised toidulisandid; dieettoidulisandid; farmatseutilised tooted;

klass 10: kirurgiaseadmed ja -riistad, meditsiiniseadmed ja -riistad, hambaraviseadmed ja -riistad, veterinaariaseadmed ja -riistad; tehisjäsemed, -silmad ja -hambad; ortopeedilised tooted; haavaõmblusmaterjalid, sutuurmaterjalid; kirurgia- ning meditsiiniseadmed ja -riistad;

- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 rikkumine seoses vastulause aluseks olevate varasemate õiguste olemasolu, varasemate kaubamärkide tegeliku kasutamise tõendite kontrollimise ja segiajamise tõenäosuse igakülgse hindamisega.

17. juulil 2017 esitatud hagi – The Scotch Whisky Association versus EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Kohtuasi T-438/17)

(2017/C 309/45)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: The Scotch Whisky Association (Edinburgh, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid F. Rodríguez Domínguez ja J. Gracia Albero)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „JOHN COR“ – ELi kaubamärk nr 10 965 937

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 16. mai 2017. aasta otsus asjas R 1289/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 64 lõike 1 ja artikli 76 lõike 1 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkti c rikkumine.

21. juulil 2017 esitatud hagi – Lupu versus EUIPO – Dzhihangir (Djili soy original DS)**(Kohtuasi T-456/17)**

(2017/C 309/46)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Victor Lupu (Bukarest, Rumeenia) (esindaja: advokaat P. Acsinte)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Ibryam Dzhihangir (Silistra, Bulgaaria)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* sõnalist osa „Djili soy original DS“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 8 810 558*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 3. mai 2017. aasta otsus asjas R 516/2011-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- rahuldada vastulause ELi kaubamärgi nr 008404551 „Djili DS“ registreerimisele ja/või tühistada ELi kaubamärgi nr 008404551 „Djili DS“ registreering;
- teise võimalusena tühistada viienda apellatsioonikoja 3. mai 2017. aasta otsus asjas R 516/2011-5, määrata, et menetlus apellatsioonikojas tuleb uuendada ja kohustada apellatsioonikoda peatama menetluse kuni apellatsioonikoda on teinud kirjaliku, põhjendatud ja allkirjastatud lõpliku otsus tühistamiskaebuse nr 2794/1/2016 kohta;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja DZHIHANGIR Ibryamilt.

Väited

- Euroopa inimõiguste konventsiooni esimese protokolli artikli 1 rikkumine;
 - komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, eeskirja 20 lõike 7 punkti a rikkumine;
 - *mutatis mutandis* nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 53 lõike 2 punktide c ja d rikkumine seoses hageja autoriõigusega pakendil olevale kujutisele „Djili“, mis on esitatud punaste tähtedega sinisel pakendil koos papagoi kujutisega, ja seoses hageja õigusega kasutada toodetel ärinime Euroopa Liidu Kohtu otsuse C-17/06: Celine tähenduses;
 - muude asjassepuutuvate õigusnormide rikkumine.
-

21. juulil 2017 esitatud hagi – Fifth Avenue Entertainment versus EUIPO – Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)

(Kohtuasi T-459/17)

(2017/C 309/47)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fifth Avenue Entertainment LLC (Orlando, Florida, Ühendriigid) (esindajad: *barrister* B. Brandreth ja advokaat D. Cañadas Arcas)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Commodore Entertainment Corporation (Saint Paul, Minnesota, Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: Eli sõnamärk „THE COMMODORES“ – registreerimistaotlus nr 13 370 077

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 22. mai 2017. aasta otsus asjas R 851/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista välja hageja kohtukulud.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 rikkumine;
- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 2 punkti c rikkumine.

26. juulil 2017 esitatud hagi – TP versus komisjon

(Kohtuasi T-464/17)

(2017/C 309/48)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: TP (esindaja: advokaat W. Limuti)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja kõik sellel põhinevad aktid ning ettevalmistavad aktid, ka need, mis pole veel teada, tühistades hageja suhtes kõik tagajärjed, mis mõjutavad tema õiguslikku ja varalist sfääri; anda korraldus ühelt poolt, et küsimust käsitletaks nii, et hageja saaks peale vajaliku teabe saamist esitada oma argumentid, ning teiselt poolt, et uus otsus võetaks vastu usalduse, seaduslikkuse ja läbipaistvuse põhimõtteid järgides;

- rahuldada käesolev hagi ja tuvastada, et ametnik on kandnud kahju ning mitte ainult varalist, vaid ka mittevaralist (vaimne ja füüsiline kahju), mida on kirjeldatud toimikule lisatud kohtumeditiinilise ekspertiisi aruandes, milles on tõdetud keskmise kuni suure eksistentsikahju olemasolu ning ärevusega kohanemise raskusi ja kroonilist depressiooni, mille on põhjustanud töökohal üle elatud trauma, mille võib hinnata 20 %-le.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud otsuse peale jätta rahuldamata hageja vaie, milles ta oli vaidlustanud individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (PMO) poolt tema palgast pärast Tribunale di Treviso kohtuotsust, millega lahutati hageja ja tema endise abikaasa abielu, tehtud mahaarvamine.

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. On rikutud ametniku õigust olla ära kuulatud ja esitada oma seisukohad.
2. On rikutud hageja õigust saada enda kaitsmiseks vajalikku teavet.
3. On rikutud hageja õigust saada teavet selle kohta, mis takistas talle olulise teabe edastamist.
4. On rikutud ja valesti kohaldatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele ⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 1 ning järelikult ka hageja õigust saada tema suhtes algatatud menetluse kohta teavet ja kohustust otsuseid põhjendada.
5. On rikutud personalieeskirja artiklit 24 ja järelikult ka hageja õigust institutsiooni kaitsele teiste isikute rünnakute vastu.
6. On tekkinud vaimne ja füüsilise kahju ning ametiasutuse tegevuse ja kantud kahju vahel on põhjuslik seos.

⁽¹⁾ EÜT 2001, L 145, lk 3; ELT eriväljaanne 1/3, lk 331.

26. juulil 2017 esitatud hagi – VKR Holding versus EUIPO (VELUX)

(Kohtuasi T-465/17)

(2017/C 309/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: VKR Holding A/S (Søborg, Taani) (esindaja: advokaat J. Heebøll)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „VELUX“ – registreerimistaotlus nr T 2 299 611

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 23. mai 2017. aasta otsus asjas R 1927/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada apellatsioonikoja otsus, millega jäeti kaebus rahuldamata ja seega anti luba rahuldada registreerimistaotlus nr T 2 299 611, mis puudutab ELi kaubamärki 000651869 (VELUX);

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Määruse (EÜ) nr 2868/95 artikli 32 lõike 2 ja eeskirja 28 rikkumine.

28. juulil 2017 esitatud hagi – The Scotch Whisky Association versus EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Kohtuasi T-469/17)

(2017/C 309/50)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: The Scotch Whisky Association (Edinburgh, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid F. Rodríguez Domínguez ja J. Gracia Albero)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „JOHN COR“ – ELi kaubamärk nr 10 965 937

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 31. mai 2017. aasta otsus asjas R 1290/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 64 lõike 1 ja artikli 76 lõike 1 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti a rikkumine koostoimes artikli 7 lõike 1 punktidega g ja j.

26. juulil 2017 esitatud hagi – Sensotek versus EUIPO – Senso Technologie (sensotek)

(Kohtuasi T-470/17)

(2017/C 309/51)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Sensotek GmbH (Reichenbach an der Fils, Saksamaa) (esindaja: Rechtsanwalt J. Klink)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Senso Technologie Srl (Rooma, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „sensotek“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 10 648 871

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 16. mai 2017. aasta otsus asjas R 1953/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;

28. juulil 2017 esitatud hagi – Edison versus EUIPO (EDISON)

(Kohtuasi T-471/17)

(2017/C 309/52)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Edison SpA (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Boscariol de Roberto, D. Martucci ja I. Gatto)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „EDISON“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 3 315 991

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 28. aprilli 2017. aasta otsus asjas R 1355/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Vääralt hõlmamine kaubaklassi 41 „Elektrienergia“, sest see ei kuulu Nice'i klassifikatsiooni üheksanda redaktsiooni järgmiste kaupade alla: „fuel (including motors spirits)“, „motor fuels“ või „illuminants“.
-

3. augustil 2017 esitatud hagi – Ghost – Corporate Management versus EUIPO (Dry Zone)**(Kohtuasi T-488/17)**

(2017/C 309/53)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Ghost – Corporate Management, S.A. (Lissabon, Portugal) (esindaja: advokaat S. de Barros Araújo)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „Dry zone“ – registreerimistaotlus nr 15498322

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 5. juuni 2017. aasta otsus asjas R 0683/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- rahuldada käesolev hagi ning sellest tulenevalt tühistada täielikult teise apellatsioonikoja 5. juuni 2017. aasta otsus ja seega asendada vaidlustatud otsus uue otsusega, milles tuvastatakse, et kaebus asjas nr R 683/2017-2, mis puudutab ELi kaubamärki nr 015498322 Dry Zone, on esitatud tähtaja jooksul, ning jätkata seejärel menetlust;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Esimene väide: rikutud on nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) artiklit 60 ja komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1995, L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrusega (EL) nr 2015/2424, millega muudetakse määrust nr 207/2009 ja määrust nr 2868/95 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2869/95 siseturu harmoneerimisametile makstavate lõivude kohta (ELT 2015, L 341, lk 21), eeskirja 72 lõiget 1.
- Teine väide: järgitud ei ole hageja menetluslikke tagatisi, kuna ei ole analüüsitud, kas esineb asjaolusid, mis on hageja tahtest sõltumatud või mille näol on tegemist vääramatu jõuga, mistõttu on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.
- Kolmas väide: rikutud on õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet.

2. augustil 2017 esitatud hagi – Windspiel Manufaktur versus EUIPO (Pudeli sulguri kujutis)**(Kohtuasi T-489/17)**

(2017/C 309/54)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Saksamaa) (esindaja: advokaat O. Löffel)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi asendimärk (Pudeli sulguri kujutis) – registreerimistaotlus nr 15 024 987

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 1. juuni 2017. aasta otsus asjas R 1374/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

Üldkohtu 18. juuli 2017. aasta määrus – Gauff versus EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)

(Kohtuasi T-13/16) ⁽¹⁾

(2017/C 309/55)

Kohtumenetluse keel: saksa

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 90, 7.3.2016.

Üldkohtu 7. juuli 2017. aasta määrus – Bank of New York Mellon versus EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)

(Kohtuasi T-260/17) ⁽¹⁾

(2017/C 309/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 221, 10.7.2017.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET